

production and metal processing. Many etymons of surnames indicate the professions that were needed in every larger group of people: tailoring, footwear, grain handling etc. At the time of surname formation the name of profession was a very sufficient description to distinguish a person among the rest. The name of profession was easily passed to the descendants and subsequently became the last name. Many Ukrainian and German surnames are derived from occupations that are outdated or have disappeared. There are many German surnames found, which are derived mainly from dialectal occupations. Many of the Ukrainian surnames are motivated by professions in animal husbandry, agriculture, woodworking and metalworking. German surnames are derived more from professions in warfare, armor and weapons manufacturing, brewery, trade. The Ukrainian and German surnames are quite productive in both countries and refer the highest number of carriers and are distributed throughout the territory. The names of the analyzed group are an invaluable source of information about the past, especially about the popular occupations in the Middle Ages; they display the old professions, which today are obsolete. Also many family names represent characteristic features of the dialect of the region they originated in. We are going to continue analyzing of German and Ukrainian names, motivated by occupations.

Keywords: Ukrainian surname, German surname, occupations name, appellative, nickname

УДК 81'367.7

ВІДМІНЮВАННЯ ЧИСЛІВНИКІВ У ПОЛЬСЬКІЙ МОВІ Й ТИПОВІ ПОМИЛКИ СТУДЕНТІВ, ЯКІ ВИВЧАЮТЬ ПОЛЬСЬКУ ЯК ІНОЗЕМНУ

Л.С. КОЛОДИНА, кандидат філологічних наук, доцент,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
E-mail: kolodina@ukr.net
ORCID:0000-0003-1857-9404

Анотація. У статті розглядаються особливості відмінювання числівників у польській мові, описуються категорії числівників, їх граматичні парадигми та неоднозначність класифікацій числівників. Зосереджується увага на варіантності форм і граматичних відмінностей, акцентується, що найбільш прийнятною вважається класифікація, яка ґрунтується на семантичному критерії. Коментуються причини неуніфікованості та складності системи відмінювання числівників із покликанням на праці польських лінгвістів. Наводяться приклади типових помилок, яких припускаються студенти при вивченні числівників у межах курсу «Польська мова як іноземна». Пояснюються причини цих помилок з точки зору граматики польської мови та подаються правильні варіанти відмінювання. Окреслюються етапи подальшої роботи щодо вивчення числівників як найскладнішої частини мови у польській мові, зокрема проблема узгодження числівників з присудками, побудови складених числівникових конструкцій, відмінюванні дат, збірних та дробових числівників. Підкреслюється, що варіантність у відмінюванні числівників є свідченням перехідного етапу їх формування та граматичної уніфікації.

Ключові слова: числівник, відмінювання числівників, категорії числівників, кількісні, порядкові, збірні, дробові, складені числівники

Актуальність. Безперечно поняття кількості є важливим під час відтворення конкретної інформації. Числівник – це частина мови, яку ми використовуємо щодня, а у деяких ситуаціях взагалі не можемо без них обійтися. У польській мові саме числівники вважаються найскладнішою частиною мови як для іноземців, які вивчають польську, так і для носіїв мови. Помилкові форми у використанні числівникових конструкцій трапляються не тільки у розмовному стилі, але й на письмі. Низка неузгодженостей зумовлена насамперед нечіткою дефініцією числівника як частини мови, оскільки під час аналізу лексем не завжди можна однозначно визначити, до якої частини мови належить слово. Крім того, у розмовному стилі використовується багато числівникових конструкцій, уживання яких не є нормативним. Власне тому навіть носії польської мови змушені звертатися до словника, щоб проконтролювати правильність вживання або поширену на щодень варіативність числівникових словосполучень, а отже, вибрана тема є актуальною.

Мета дослідження – аналіз граматичних числівникових неузгодженостей, опис труднощів запам'ятовування нормативних варіантів, а також коментування типових помилок, яких припускаються студенти під час вивчення польської мови як іноземної.

Для досягнення поставленої мети необхідно виконати такі **завдання**:

1) з'ясувати, що зумовило неоднорідність і граматичну неуніфікованість числівникових конструкцій у польській мові. Чи користувачі польської мови дійсно мають проблеми з їх правильним уживанням?

2) описати та упорядкувати категорії числівників, існуючі у польській мові;

3) навести та проаналізувати типові помилки студентів, які вивчають польську мову як іноземну, та навести нормативні форми.

Практична цінність роботи полягає у проведеному зіставленні виконаних студентами практичних завдань з припущенням граматичних помилок у числівникових конструкціях як при їх побудові, так і під час відмінювання та наведені правильних форм.

Матеріали і методи дослідження. Матеріалами для дослідження стали практичні, самостійні, модульні та залікові завдання студентів, які виконуються упродовж вивчення курсу «Польська мова як іноземна» і містять вправи, покликані проконтролювати рівень засвоєння відмінювання та узгодження числівників у польській мові. Для виконання завдань і досягнення мети ми застосовуємо описовий, зіставний та порівняльний методи дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Цитуючи «Словник польської мови» (Słownik języka polskiego) за редакцією Вітольда Дорошевського виявляється, що термінологічне визначення числівника досить проблематичне [3]. Можливо причина полягає у тому факті, що у період формування польської мовознавчої термінології числівники не були окремою граматичною категорією. Відповідно до морфологічних і стилістичних характеристик вони кваліфікувалися або як іменники, або як прикметники. Вони відрізнялися суто семантичними ознаками, тобто позначенням кількості [2]. Однак категорія числа є важливим поняттям для будь-якої мови, тому для називання числа і сформувалася окрема частина мови [4, с. 10]. У польських підручниках з граматики немає однозначної класифікації числівників, оскільки вони мають дуже багато форм і граматичних відмінностей. Найбільш прийнятною вважається класифікація, що спирається на семантичний критерій (*kryterium znaczeniowe*). Згідно з ним числівники поділяються на: *główne* (*jeden, trzy, pięćdziesiąt, tysiąc*), *porządkowe* (*pierwszy, dziesiąty*), *zbiorowe* (*troje, czworo*), *ułamkowe* (*pół, półtora, trzy czwarte*), *wielorakie* (*dwojaki, trojaki*), *wielokrotne* (*dwukrotnie, dwakroć*), *mnożne* (*podwójny, potrójny*) [7, с. 35].

Роман Лясковський у праці «Грамматика сучасної польської мови» (*Gramatyka współczesnego języka polskiego*) пропонує класифікувати числівники відповідно до інших критеріїв, а саме: порядкові числівники (*porządkowe*), множинні (*wielorakie*,

wielokrotne, mnożne) – зараховувати до прикметників. Мовознавець пропонує вважати справді числівниками тільки кількісні (*główne*) і збірні (*zbiorowe*) [4, с. 163].

Відповідно до будови традиційно визначаються такі числівникові категорії: *proste, jednowyrazowe* (*dwa, dwoje, ćwierć, piąty*) і *złożone, wielowyrazowe* (*dziewięćset pierwszy*). З іншого боку можемо поділити числівники на *określone*, тобто такі, що містять вказівку на конкретну кількість, напр., *cztery, troje, sześćdziesiąty szósty*, і *nieokreślone*, що містять інформацію про приблизну кількість, напр., *kilka, paręnaście*. Таке семантико-стилістичне багатство змушує нас з повагою ставитися до цієї частини мови. Проте найбільше труднощів приховується у складній граматиці, зокрема у відмінюванні та узгодженні з іменниковим конструкціями [1, с. 40].

Так, числівники *zbiorowe* є формою, яка уживається рідко. Зумовлено це насамперед не тільки труднощами відмінювання, а й фактом можливого узгодження лише з деякими групами іменників. Найчастіше, це іменники, які мають форму тільки множини: *dwoje drzwi, troje sań, czworo skrzypiec*, й іменники, які закінчуються на *-ę*, а у множині на *-ęta*, і називають малих істот (*istoty niedojrzałe*): *dwoje kurcząt, troje szczeniąt, czworo kociąt, pięcioro niemowląt*. Якщо поєднання «*trzy drzwi*» трапляється рідко (хоча кожний студент підсвідомо асоціює з поняттям *trzydrzwiowy samochód*), то конструкція *pięć kurcząt* є вже настільки популярна, що стала нормативною для розмовного стилю польської мови. Зауважимо, що апробувала її розмовна мова, а не літературна. Проте літературна мова вимагає узгодження у нормативній мові висловів *kurczęta, szczenięta, niemowlęta* і т. д. зі збірною формою числівників: *pięcioro kurcząt, sześcioro szczeniąt, siedmioro niemowląt* [5].

Будова цих словосполучень подібна до будови кількісних числівників (*liczebników głównych*): давальний відмінок (*celownik*) – *pięciu uczniom, pięciorgu kurczętom*, місцевий (*miejscownik*) – *o pięciu uczniach, o pięciorgu kurczętach*, відмінність спостерігається тільки в орудному відмінку (*w narzędniku*) – *pięcioro uczniami, pięciorgiem kurcząt*.

Завжди й у будь-якому контексті зі збірним (*zbiorowym*) числівником узгоджується іменник *dzieci*: *siedmioro dzieci i dwadzieścioro pięcioro dzieci*. Єдиним полегшенням для мовців є можливість варіантного поєднання збірного числівника, що означає цілісність з кількісним числівником, що позначає десятки: *pięćdziesięcioro siedmioro dzieci* або *pięćdziesiąt siedmioro dzieci*.

Найчастіші помилки у вживанні кількісних числівників у польській мові зумовлені тим, що ця група числівників має по дві, а інколи й по три правильні форми відмінювання, наприклад: *Trudno było jej nie zauważyć nawet wśród tysiąc zawodników*. Правильний варіант вживання виділеного фрагменту: *wśród tysiąca zawodników*, оскільки *tysiąc* відмінюється як іменник (напр. *miesiąc*). *Dzisiaj pytam numery od jeden do pięciu*. Граматично правильно буде *od jednego do pięciu*, бо числівник *jeden* відмінюється як прикметник. *Wiele ludzi z zapartym tchem śledziło wyścigi*. Нормативна форма звучить *wielu ludzi*, тому що іменник *ludzi* у польській мові належить до чоловічоособового роду [1].

Багато проблем виникає при відмінюванні складених (*wielowyrazowych*) числівників. Прикладом типових помилок може бути речення: *Zawiadomiono o trzy tyciące sześćset dziewięćdziesięciu siedmiu*. Повинно бути *o trzech tyciącach sześciuset dziewięćdziesięciu siedmiu*, тому що при відмінюванні складених числівників у польській мові відмінюються і десятки, й одиниці незалежно від їх місця у конструкції. Наступна низка помилок, яких припускаються студенти, стосується вживання помилкових закінчень, наприклад: *Do redakcji przyszło około trzysta listów*. Граматично правильно: *około trzystu*, тому що прийменник *około* вимагає родового відмінка. *Wykonał to ćwiczenie dwa i pół raza*. Нормативно має бути: *dwa i pół razy*, тому що слово *raz* – чоловічого роду.

Порушення норми у словосполученнях числівників з присудками спостерігаємо на прикладах: Dwadzieścia dwa krzesła stało. Правильною формою є dwadzieścia dwa krzesła stały.

Особливістю числівників *dwaj, trzej, czterej* є те, що вони не можуть утворювати складених конструкцій, що зумовлює такі помилки: Zgłosili się czterdzieści trzej wolontariusze. Повинно бути: Zgłosili się czterdziestu trzech wolontariusze.

Крім цих числівникових форм, значна кількість помилок трапляється у студентів, які вивчають польську мову як іноземну, при поєднанні дробових (*ułamkowych*) числівників з прийменниками та іменниками. Наведемо найпоширеніші з них: Na półtora miesiąc pojedziemy na wczasy. Rozpuść tę tabletkę w pół szklance wody. (Правильно: na półtora miesiąca, w pół szklanki, тому що з числівником *półtora, pół* граматично поєднуються іменники в родовому відмінку). Багато клопотів складає вживання словосполучень, що складаються з кількісного (*głównego*) і дробового (*ułamkowego*) числівників: W Londynie studiował cztery i pół lata (замість правильної форми cztery i pół roku).

Значна кількість помилок з'являється при творення збірних (*zbiorowych*) числівників. Найчастіше мовці намагаються уникати вживання цих форм, оскільки вони вважаються застарілими, і віддають перевагу кількісним (*głównym*). Проте ці форми якраз і є помилковими, напр., Nasza suczka oszczeniła się i ma trzy szczenięta. Граматично правильним тут буде вживання збірного (*zbiorowego*) числівника: troje, тому що szczenięta – це малі істоти. Польська граматику констатує, що збірні числівники слід уживати у поєднанні з групами осіб різної статі, що зумовлює, наприклад, помилку при узгодженні числівника з іменником *osoba*: так форма *dwoje osób* є неправильною, необхідно – *dwie osoby* [6, с. 136].

Створюють проблеми при узгодженні і відмінюванні порядкові (*porządkowe*) числівники, зокрема під час читання дат. Так, у польській мові назви місяців вживаються у родовому відмінку, проте найкраще подумки додати іменник *dzień*, якщо його немає у тексті. У розмовному стилі часто трапляється помилка: Pierwszy kwiecień przypadł na niedzielę. Правильна форма така: Pierwszy (dzień) kwietnia przypadł na niedzielę. Pojedziemy po ósmym październiku замість po ósmym (dniu) października, тому що назви місяців вживаються у родовому відмінку.

Під час записування дат числівник ставимо або у називному, або у родовому відмінку залежно від того, на яке питання відповідаємо, напр., *jaki jest dzień?* – *drugi* – або – *kiedy to było?* – *drugiego*. Сумнів щодо правильно вживання і, відповідно, низку помилок, складає вживання числівників *wielowyrazowych*, а саме при узгодженні року. Наприклад: Mamy rok tysięczny dziewięćsetny dziewięćdziesiąty szósty. Правильно повинно бути: Mamy rok tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiąty szósty, тобто у польській мові відмінюються тільки два останні числівники, попередні не підлягають відмінюванню і вживаються як кількісні. Наведемо ще приклад помилкового відмінювання: Ten budynek zbudowano w dwutysięcznym pierwszym roku замість dwa tysiące pierwszym.

Висновки і перспективи. Отже, числівники в польській мові є граматично складною частиною мови тому, що для їх нормативного вживання не достатньо тільки мовної інтуїції. Складна парадигма відмінювання і побудови числівників не вписується навіть у свідомість носія польської мови як рідної. Для осіб, які вивчають польську мову як іноземну, труднощі починаються від вимови числівників і продовжуються упродовж вивчення усіх їх граматичних категорій і розрядів. Власне тому числівник і є причиною лінгвістичних непорозумінь, що породжує велику кількість помилок. Варіантність у відмінюванні числівників свідчить про перехідний етап їх формування та граматичної уніфікації. Не випадково польські лінгвісти підкреслюють, що числівник – це частина мови, яка сформувалася останньою, у той час як більшість граматичних термінів виникли двісті років тому. Зважаючи на

тенденцію до занепаду чи зникнення збірних (*zbiorowych*) числівників, варто пригадати, що у польській мові вже є кілька таких категорій, які вже вийшли з ужитку, наприклад, числівники *zespolowe* (*samotrzeć, samoczwart*) та *ulamkowych* (*póltrzecia, rótpięta*).

Таким чином, числівник як частина мови потребує подальшої уваги і вивчення, оскільки у польській мові характеризується не типовістю і неоднорідністю. Крім описаних і проаналізованих граматичних особливостей, можна з впевненістю сказати, що еволюція числівника у польській мові надалі триває і, на нашу думку, тривати ще довго.

Список використаних джерел

1. Колодіна, Л.С. Труднощі засвоєння граматичної категорії роду іменників при вивченні польської мови як іноземної [Текст] / Л.С. Колодіна // Молодь і ринок. – № 1 (144). – Дрогобич, 2017. – С. 39-42.
2. Попович, Н.М., Шинкарук, В.Д. Синтаксична структура речень з числівниковим компонентом в українській мові: монографія [Текст] / Н.М. Попович, В.Д. Шинкарук. – Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2011. – 136 с.
3. Doroszewski, Witold (red.). Słownik języka polskiego [Tekst] Przedruk elektroniczny [online]. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 1997. Na podstawie stron online: <http://doroszewski.pwn.pl/haslo/liczebnik/>
4. Laskowski, Roman. Gramatyka współczesnego języka polskiego [Tekst] Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2014, s. 331.
5. Polański, Edward, Nowak, Tomasz, Szopa, Marek. Słownik języka polskiego [Tekst] Katowice: Videograf II, 2004, s. 688.
6. Pyzik, Józef. Przygoda z gramatyką: fleksja i słowotwórstwo imion: ćwiczenia funkcjonalno-gramatyczne dla cudzoziemców [Tekst] Kraków: Universitas, Język polski dla cudzoziemców, 2006, s. 462.
7. Siuciak, Mirosława. Kształtowanie się kategorii gramatycznej liczebnika w języku polskim [Tekst] Prace naukowe Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, 2008, s. 254.

References

1. Kolodina, L. S. (2017) Trudnoshchi zasvojennya gramatychnoji kategorii rodu imennykiv pry vyvchenni polskojji mowy jak inozemnoji [Difficulties of mastering of grammatical category of sort of nouns are at the study of Polish as foreign] // Molod' i rynek – № 1 (144). – Drohobych, 39-42.
2. Popovich, N.M., Shynkaruk, V.D., (2011) Cyntaksychna struktura rechen z chyslivnykovym komponentom v ukrainskii movi: monohrafiia [The syntactic structure of sentences with a numeric component in the Ukrainian language]: monohrafiia - Chernivtsi: Chernivtsi National Unt., 2011,136.
3. Doroshevski, Vitold. (red.). (1997) Słownik jenzyka polskiego [Dictionary of Polish] Pshedruk elektroniczny. [online]. Warshawa: Vydavnictwo Naukove PVN. Na podstawie stron online: <http://doroszewski.pwn.pl/haslo/liczebnik/>
4. Laskovski, Roman. (2014) Gramatyka vspulchesnego jenzyka polskiego [Grammar of modern Polish] Warshawa: Vydavnictvo Naukove PVN, 331.
5. Polan'ski, Edvard, Novak, Tomash, Shopa, Marek. (2004) Slovnik jenzyka polskiego [Dictionary of Polish] Katowice: Videograf II, 688.
6. Pyzik, Juzef. (2006) Pshygoda z gramatykon: fleksija i slovotvurstvo imion: ch'wichenia funkcjonalno-gramatychno dla cudzoziemcuv [Adventure with grammar: fleksija and word-formation of the names: functional-grammatical exercises for foreigners] Krakuw: Universitas, Jenzyk polski dla cudzoziemcuv, 462.

7. Siuciak, Mirosława. (2008) Kształtowanie kategorii gramatycznej liczebnika w języku polskim [Forming of grammatical category of numeral in Polish] Prace naukowe Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, 254.

СКЛОНЕНИЕ ЧИСЛИТЕЛЬНЫХ В ПОЛЬСКОМ ЯЗЫКЕ И ТИПИЧНЫЕ ОШИБКИ СТУДЕНТОВ, КОТОРЫЕ ИЗУЧАЮТ ПОЛЬСКИЙ КАК ИНОСТРАННЫЙ

Л.С. Колодина

Аннотация. В статье рассматриваются особенности склонения числительных в польском языке, описываются категории числительных, их грамматические парадигмы и неоднозначность классификаций числительных. Сосредотачивается внимание на вариантности форм и грамматических различий, акцентируется, что наиболее приемлемой считается классификация, основанная на семантическом критерии. Комментируются причины неунифицированности и сложности системы склонения числительных со ссылкой на работы польских лингвистов. Приводятся примеры типичных ошибок, допускаемых студентами при изучении числительных в рамках курса «Польский язык как иностранный». Объясняются причины этих ошибок с точки зрения грамматики польского языка и подаются правильные варианты склонения. Определяются этапы дальнейшей работы по изучению числительных как сложной части речи в польском языке, в частности проблема согласования числительных со сказуемыми, построения составных конструкций, склонении дат, дробных числительных. Подчеркивается, что вариантность в склонении числительных является свидетельством переходного этапа их формирования и грамматической унификации.

Ключевые слова: числительное, склонение числительных, категории числительных, количественные, порядковые, дробные, составительные числительные

DECLENSION OF NUMBERS IN THE POLISH LANGUAGE AND THE TYPICAL STUDENTS' MISTAKES WHO LEARN POLISH AS A FOREIGN LANGUAGE

L.S. Kolodina

Abstract.Introduction. The concept of quantity is important when reproducing specific information. The numeral adjective is a part of speech we use every day, and in some situations we cannot do without them at all. In the Polish language, numeral adjectives are considered to be the most complex part of the language for both foreigners, studying Polish, and for native speakers. Mistaken forms in the use of numerical constructs occur not only in colloquial style, but also in writing. A number of inconsistencies is primarily due to the fuzzy definition of the numeral adjective as part of the speech, since during the analysis of lexemes it is not always possible to determine unambiguously which part of the speech belongs to the word. In addition, in colloquial style, many numerical constructs, which are not normative, are used. As a result, even Polish native speakers are forced to use the dictionary to control the correctness of the use or daily variation of numerical phrases, and therefore, the chosen topic is relevant.

Purpose. The purpose of the paper is to describe and consistently analyze grammatical numerical inconsistencies, describe the difficulty of memorizing normative variants, as well as comment on the typical mistakes made by students when studying Polish as a foreign language. The materials for the study were the practical, independent, modular and final tasks of the students, which are performed during the study of the Polish language as a foreign language, and include exercises intended to control the level of assimilation of declarations and the harmonization of numeral adjectives in the Polish language.

Methods. We use descriptive, comparative, and comparable research methods to accomplish the tasks and achieve our goals.

Results. We conventionally divided the article into two parts, theoretical and practical. In the first part we consider, describe and characterize the numeral adjectives. In the second one, we present the most common mistakes and normative variants of the use of numerical

constructs. For this purpose, we analyzed the most common mistakes that students assume while performing practical, self-development work, modular, and credit tasks.

The results of the analysis have showed that the greatest difficulty arises upon the declension of the number of numeral adjectives from 1 to 4 in the masculine-person gender, as well as the combined and fractional numerals. It raises the problem of denoting the dates and complex numeral adjectives, also the syntactic norms of numerator sequence with a predicate are often violated.

Originality. For the correct declension of numeral adjectives it is not enough to have a developed linguistic intuition, since it is encoded in the language of everyday human communication. In the Polish language, in particular, when the numerals are omitted, one needs to know the grammatical nuances, for example, to take into account the separation of all nominal parts of a language in a plural into a masculine-person and a non-masculine-personal genders, to remember about numeral adjectives that are abbreviated as nouns or adjectives, or have a number of variant forms that are a literary norm.

Conclusion. Thus, the numeral adjective as a part of speech needs further attention and study, since the Polish language is characterized by not typical and heterogeneity. Apart from the described and analyzed grammatical features, we can say for sure that the evolution of the numerals in the Polish language continues and, in our opinion, it will be continued for a long time.

Keywords: replacement of numbers, numerals, quantitative, ordinal, prefabricated, fractional, compiled numerals

УДК 81' 344

ON THE STATUS OF CANADIAN ENGLISH PRONUNCIATION

B.I.RUBINSKA, PhD in Pedagogy, Associate Professor,
National university of life and environmental sciences of Ukraine

E-mail: Slavinabe@gmail

ORCID: 0000-0003-3839-7562

Abstract. This article is an overview of the problem of defining varieties of the English language on the territory of North America. Close inspection of the varieties in Great Britain and the USA reveals that they are essentially different in character. English is different not only between countries, but on the territory of the country, which doesn't have a unified territorial variant. It is not difficult to establish that the varieties spoken in small areas are local dialects. The status of the other varieties is more difficult to establish. Canadian English contains elements of British English and American English in its vocabulary, as well as many distinctive 'Canadianisms'. However, these distinctions are confined to the articulatory-acoustics characteristics of some phonemes, to some differences in the use of others and to the differences in the rhythm and intonation of speech. The few phonemes characteristic of American pronunciation and alien to British literary norms can as a rule be observed in British dialects. The comparative analysis of the national varieties of English pronunciation shows that they have identical as well as divergent features at all levels of the phonetic system of English: the system of vowel and consonant phonemes, the accentual structure of words and intonation.

The North American accent is that of an educated Central-Eastern variety. Elsewhere in the Eastern USA there are distinctive varieties to be found in New England, New York City and the South-East (with certain south-eastern features). The status of it still needs further investigation.

Keywords: the British variant of the English language, American variant of the English language, dialect, "canadianisms", the North American English pronunciation